

## جهاد از ایمان به مسیح عیسی

<sup>1</sup> بنابراین چونکه ما نیز چنین آبر شاهدها را گرداگرد خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد، دور بکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقّرر شده است بدویم،<sup>2</sup> و به سوی پیشوا و کامل‌کننده ایمان، یعنی عیسی، نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است.<sup>3</sup> پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبدا در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوید.

<sup>4</sup> هنوز در جهاد با گناه تا به حدّ خون مقاومت نکرده‌اید،<sup>5</sup> و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کند که: ای پسر، من تأدیب خداوند را خوار مشمار و وقتی که از او سرزنش یابی، خسته‌خاطر مشو.<sup>6</sup> زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزندی مقبول خود را به تازیانه می‌زند.<sup>7</sup> اگر متحمل تأدیب شوید، خدا با شما مثل با پسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تأدیب نکند؟<sup>8</sup> لکن اگر بی‌تأدیب می‌باشید، که همه از آن بهره یافتند، پس شما حرامزادگانید نه پسران.<sup>9</sup> و دیگر پدران جسم خود را وقتی داشتیم که ما را تأدیب می‌نمودند و ایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدر روحها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟<sup>10</sup> زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صواب دید خود ما را تأدیب کردند، لکن او بجهت فایده تا شریک قدوسیّت او گردیم.<sup>11</sup> لکن هر تأدیب در حال، نه از خوشبها بلکه از دردها می‌نماید، اما در آخر میوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد.

## اعمال عدالت و تقدس

<sup>12</sup> لهذا دستهای افتاده و زانوهای سست شده را استوار نمایید،<sup>13</sup> و برای پایهای خود راههای راست بسازید تا کسی که لنگ باشد، از طریق منحرف نشود، بلکه شفا یابد.<sup>14</sup> و در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که بغیر از آن هیچ‌کس خداوند را نخواهد دید.<sup>15</sup> و مترصد باشید مبدا کسی از فیض خدا محروم شود و ریشه مرارت نمو کرده، اضطراب بار آورد و جمعی از آن آلوده گردند.<sup>16</sup> مبدا شخصی زانی یا بی‌مبالات پیدا

## جهاد ایمان فی المسیح یسوع

<sup>1</sup> لِذَلِكَ تَحْنُ أَيْضاً، إِذْ لَنَا سَخَابَةٌ مِنَ الشُّهُودِ مِقْدَارُ هَذِهِ مُحِيطَةٌ بِنَا، لِنَطْرَحَ كُلَّ ثِقَلٍ وَالْخَطِيئَةِ الْمُحِيطَةِ بِنَا بِسُهُولَةٍ وَلِنَحَاصِرَ بِالصَّبْرِ فِي الْجِهَادِ الْمَوْضُوعِ أَمَامَنَا<sup>2</sup> تَاطِرِينَ إِلَى رَئِيسِ الْإِيمَانِ وَمُكَمِّلِهِ، يَسُوعَ، الَّذِي مِنْ أَجْلِ السُّرُورِ الْمَوْضُوعِ أَمَامَهُ اخْتَمَلَ الصَّلِيبَ مُسْتَهِيناً بِالْخَرْبِ، فَجَلَسَ فِي يَمِينِ عَرْشِ اللَّهِ.<sup>3</sup> فَتَفَكَّرُوا فِي الَّذِي اخْتَمَلَ مِنَ الْخَطَاةِ مُقَاوَمَةً لِنَفْسِهِ مِثْلَ هَذِهِ لِنَلَّا تَكَلُّوا وَتَحُورُوا فِي نُفُوسِكُمْ.

<sup>4</sup> لَمْ تَقَاوَمُوا بَعْدُ حَتَّى الدَّمِ مُجَاهِدِينَ ضِدَّ الْخَطِيئَةِ،<sup>5</sup> وَقَدْ تَهَيَّئْتُمُ الْوَعْدَ الَّذِي يُخَاطِبُكُمْ كَتِيبِينَ: "يَا ابْنِي، لَا تَحْتَقِرْ تَأْدِيبَ الرَّبِّ وَلَا تَحْزِنْ إِذَا وَبَّخَكَ".<sup>6</sup> لِأَنَّ الَّذِي يُجِبُّهُ الرَّبُّ يُؤَدِّبُهُ وَيَجْلِدُ كُلَّ ابْنٍ يَقْبَلُهُ.<sup>7</sup> إِنْ كُنْتُمْ تَحْتَمِلُونَ التَّأْدِيبَ يُعَامِلُكُمْ لِلَّهِ كَالْبَنِينَ، فَإِنَّ ابْنَ لَا يُؤَدِّبُهُ أَبُوهُ؟<sup>8</sup> وَلَكِنْ إِنْ كُنْتُمْ يَلَا تَأْدِيبَ قَدْ صَارَ الْجَمِيعُ شُرَكَاءَ فِيهِ، فَأَنْتُمْ تُعُولُ لَا بُنُونَ. ثُمَّ قَدْ كَانَ لَنَا آبَاءُ أَجْسَادًا مُؤَدِّبِينَ وَكُنَّا تَهَابُهُمْ، أَفَلَا تَخْضَعُ بِالْأُولَى جِدًّا لِأَبِي الْأَرْوَاحِ قَتَحِيًّا؟<sup>10</sup> لِأَنَّ أَوَّلِيكَ أَذَبْتُمَا أَيْمَانًا قَلِيلَةً حَسَبَ اسْتِحْسَانِهِمْ، وَأَمَّا هَذَا فَلَا جِلَّ الْمُتَقَعَّةَ لِكَيْ تَشْتَرِكَ فِي قَدَاسَتِهِ.<sup>11</sup> وَلَكِنْ كُلُّ تَأْدِيبٍ فِي الْخَاصِرِ لَا يَبْرِي أَنَّهُ لِلْفَرَحِ بَلْ لِلْخَرَنِ، وَأَمَّا آخِرًا فَيُعْطِي الذِّينَ يَتَذَرَّبُونَ بِهِ ثَمَرٌ بَرٌّ لِلسَّلَامِ.

## أعمال البرّ والقداسة بواسطة الإيمان

<sup>12</sup> لِذَلِكَ قَوِّمُوا الْأَيْدِيَ الْمُسْتَرْخِيَةَ وَالرُّكْبَ الْمُخْلَعَةَ<sup>13</sup> وَاصْنَعُوا لِأَرْجُلِكُمْ مَسَالِكَ مُسْتَقِيمَةٍ لِكَيْ لَا يَغْتَسِفَ الْأَعْرُجُ بَلْ بِالْخَرْبِ يُسْقَى.<sup>14</sup> تُبْغُوا السَّلَامَ مَعَ الْجَمِيعِ وَالْقَدَاسَةَ الَّتِي يَدُونَهَا لَنْ يَرَى أَحَدُ الرَّبِّ،<sup>15</sup> فَلَا حَظِيئِينَ لِنَلَّا يَخِيبَ أَحَدٌ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ، لِنَلَّا يَطْلُعَ أَضْلُ مَرَارَةٍ وَيَصْنَعَ انْزِعَاجًا قَبَسَّجَسَ بِهِ كَثِيرُونَ،<sup>16</sup> لِنَلَّا يَكُونُ أَحَدٌ زَانِيًا أَوْ مُسْتَحِيحًا كَعِيسُو الَّذِي لِأَجْلِ أَكَلَةِ وَاجِدَةٍ بَاغَ بَكُورِيَّتِهِ.<sup>17</sup> فَإِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَيْضاً بَعْدَ ذَلِكَ، لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَرِثَ الْبَرَكَهَ رُفِصَ، إِذْ لَمْ يَجِدْ لِلنُّوبَةِ مَكَانًا مَعَ أَنَّهُ طَلَبَهَا بِذُمُوعٍ.

<sup>18</sup> لِأَنَّكُمْ لَمْ تَأْتُوا إِلَى جَبَلِ مَلْمُوسٍ مُضْطَرِمٍ بِالنَّارِ، وَإِلَى صَبَابٍ وَظِلَامٍ وَزَوْبَعَةٍ،<sup>19</sup> وَهَتَافٍ بِوَقٍ وَصَوْتٍ كَلِمَاتٍ، اسْتَعْفَى الَّذِينَ سَمِعُوهُ مِنْ أَنْ تُزَادَ لَهُمْ كَلِمَةً،<sup>20</sup> لَأَنَّهُمْ لَمْ يَحْتَمِلُوا مَا أَمَرَ بِهِ: "وَأِنْ مَسَّتِ الْجَبَلُ بَهِيمَةً تُرْجَمُ أَوْ تُرْمَى بِسَهْمٍ".<sup>21</sup> وَكَانَ الْمَنْظَرُ هَكَذَا مُخِيفًا حَتَّى قَالَ مُوسَى: "أَنَا مُرْتَعِبٌ وَمُرْعَبٌ".<sup>22</sup> بَلْ قَدْ أَتَيْتُمْ إِلَى جَبَلِ

صِهْيُونَ وَإِلَى مَدِينَةِ اللَّهِ الْحَيِّ، أُورُشَلِيمَ السَّمَاوِيَّةِ،  
وَإِلَى رَبَّاتٍ هُمْ مَخْفِلٌ مَلَائِكَةٍ،<sup>23</sup> وَكَيْسَةِ أَبْكَارٍ مَكْنُوبِينَ  
فِي السَّمَاوَاتِ، وَإِلَى اللَّهِ دَبَّانِ الْجَمِيعِ، وَإِلَى أَرْوَاحِ  
أَبْرَارٍ مُكَمَّلِينَ،<sup>24</sup> وَإِلَى وَسِيطِ الْعَهْدِ الْجَدِيدِ، يَسُوعَ، وَإِلَى  
دَمِ رَبِّشْ بِتَكَلُّمِ أَفْصَلَ مِنْ هَابِيلَ.

<sup>25</sup> أَنْظُرُوا أَنْ لَا تَسْتَعْفُوا مِنَ الْمُتَكَلِّمِ، لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ أُولَئِكَ  
لَمْ يَنْجُوا إِذْ اسْتَعْفُوا مِنَ الْمُتَكَلِّمِ عَلَى الْأَرْضِ، قَبِالِأُولَى  
جِدًّا لَا تَنْجُو تَحْنُ الْمُزْتَدِينَ عَنِ الَّذِي مِنَ السَّمَاءِ،<sup>26</sup> الَّذِي  
صَوْنُهُ رَغَرَعَ الْأَرْضَ حَبِيئًا وَأَمَّا الْآنَ فَقَدْ وَعَدَ قَائِلًا:  
"إِنِّي مَرَّةً أُيْضًا أَرْزِلُ لَا الْأَرْضَ فَقَطْ بَلِ السَّمَاءَ  
أَيْضًا".<sup>27</sup> فَقَوْلُهُ مَرَّةً أُيْضًا يَدُلُّ عَلَى تَغْيِيرِ الْأَشْيَاءِ  
الْمُتَرَعِّزَةِ كَمَصْنُوعَةٍ لِكَيْ تَبْقَى إِلَهِي لَا  
تَتَرَعَّرُ.<sup>28</sup> لِذَلِكَ، وَتَحْنُ قَائِلُونَ مَلَكُوتًا لَا يَتَرَعَّرُ، لِيَكُنْ  
عِنْدَنَا شُكْرٌ بِهِ تَخْدِمُ اللَّهَ خِدْمَةً مُرْصِيَةً بِخُشُوعٍ  
وَتَقْوَى،<sup>29</sup> لِأَنَّ إِلَهَنَا تَارٌ آكِلٌ.

شود، مانند عیسو که برای طعامی نخست زادگی خود  
را بفروخت.<sup>17</sup> زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقتی که  
خواست وارث برکت شود مردود گردی، زیرا که جای  
توبه پیدا نمود، با آنکه با اشکها در جستجوی آن  
بکوشید.

<sup>18</sup> زیرا تقرّب نجسته‌اید به کوهی که می‌توان لمس کرد  
و به آتش افروخته و نه به تاریکی و ظلمت و باد  
سخت،<sup>19</sup> و نه به آواز کژنا و صدای کلامی که  
شنوندگان، التماس کردند که آن کلام، دیگر بدیشان  
گفته نشود.<sup>20</sup> زیرا که متحمل آن قدغن نتوانستند شد  
که اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند، سنگسار یا به  
نیزه زده شود.<sup>21</sup> و آن رؤیت به حدّی ترسناک بود که  
موسی گفت: بغایت ترسان و لرزانم.<sup>22</sup> بلکه تقرّب  
جسته‌اید به جبل صهیون و شهر خدای حی، یعنی  
اورشلیم سماوی، و به جنود بی‌شماره از محفل  
فرشتگان،<sup>23</sup> و کلیسای نخست زادگانی که در آسمان  
مکتوبند و به خدای داور جمیع و به ارواح عادلان  
مُکَمَّل<sup>24</sup> و به عیسی متوسّط عهد جدید و به خون  
پاشیده شده که متکلم است به معنی نیکوتر از خون  
هابیل.

<sup>25</sup> زنهار از آنکه سخن می‌گوید رو مگردانید، زیرا اگر  
آنانی که از آنکه بر زمین سخن گفت رو گردانیدند،  
نجات نیافتند، پس ما چگونه نجات خواهیم یافت اگر از  
او که از آسمان سخن می‌گوید روگردانیم؟<sup>26</sup> که آواز او  
در آن وقت زمین را جنبانید، لکن الآن وعده داده  
است: که یک مرتبه دیگر نه فقط زمین بلکه آسمان را  
نیز خواهم جنبانید.<sup>27</sup> و این قول او یک مرتبه دیگر  
اشاره است از تبدیل چیزهایی که جنبانیده می‌شود،  
مثل آنهایی که ساخته شد، تا آنهایی که جنبانیده  
نمی‌شود باقی ماند.<sup>28</sup> پس چون ملکوتی را که  
نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به  
خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم.<sup>29</sup> زیرا  
خدای ما آتش فروبرنده است.